



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobkyně **A. T. H.**, nar. ..., státní příslušnost ... zastoupené JUDr. Janou Kuřátkovou, advokátkou se sídlem AK Polní 92, 639 00 Brno, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, Poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 29. 5. 2013, č. j. ...

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

III. Odměna právní zástupkyně žalobkyně, advokátky JUDr. Jany Kuřátkové, advokátní kancelář Brno, Polní 92, ve výši 12.342 Kč bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Brně do 30-ti dnů od právní moci rozsudku k rukám právní zástupkyně žalobkyně.

IV. Odměna tlumočníka G. B. z jazyka amharského ve výši 525 Kč, bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Brně do 30-ti dnů od právní moci rozsudku, k rukám tlumočníka.

O d ů v o d n ě n í :

Ve včas podané žalobě žalobkyně napadala rozhodnutí vydané Ministerstvem vnitra ČR, odbor azylové a migrační politiky dne 29. 5. 2013 pod č. j. ..., když se domáhala zrušení tohoto rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

V žalobě žalobkyně uvedla, že 7. 5. 2013 podala v ČR žádost o udělení mezinárodní ochrany podle § 10 odst. 1 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“) a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů, jímž bylo

řízení o udělení mezinárodní ochrany zahájeno. Shora citovaným rozhodnutím žalovaného ze dne 29. 5. 2013 byla žádost žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany zamítnuta, jako zjevně nedůvodná dle § 16 odst. 1 písm. f) zákona o azylu.

Žalobkyně napadá výše uvedené rozhodnutí, neboť došlo o opomenutí použití § 12 a § 14 zákona o azylu a o opomenutí vztažení doplňkové ochrany podle § 14 a) zákona o azylu.

Dle žalobkyně v řízení o udělení mezinárodní ochrany žalovaný porušil § 3 správního řádu, neboť nevyšel ze spolehlivě zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a nevedl azylové řízení tak, aby posílil důvěru žalobkyně ve správnost jeho rozhodování a napadené rozhodnutí nepovažuje za přesvědčivé, došlo také k porušení § 50 odst. 2 a 3 správního řádu, kdy žalovaný nezjistil všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i neprospěch toho, komu má být povinnost uložena. Rovněž žalovaný porušil § 68 odst. 3 správního řádu, neboť odůvodnění napadeného rozhodnutí žalobkyni nepřesvědčilo o jeho správnosti a správnosti postupu správního orgánu a žalovaný se v něm nevypořádal se všemi provedenými důkazy.

Ve vztahu k právnímu stavu žalobkyně tvrdí, že se správní orgán dopustil nesprávné právní kvalifikace zahrnující pochybení při aplikaci § 16 odst. 1 písm. f) zákona o azylu. Žalobkyně je přesvědčena o tom, že skutkový stav věci neodůvodňoval použití předmětného ustanovení.

Správní orgán zjištěný skutkový stav nesprávně právně kvalifikoval, pochybil v aplikačním procesu tím, že nepřihlíдел faktickou skutkovou podstatu zákonné skutkové podstatě pronásledování upravené v ust. § 12 zákona o azylu. Má za to, že splňuje zákonné podmínky pro udělení azylu stanovené v § 12 zákona o azylu, resp. minimálně pro vztažení doplňkové ochrany ve smyslu § 14 a) zákona o azylu. Žalobkyně je přesvědčena o tom, že skutečnosti, které uvedla v průběhu správního řízení, svědčí o pronásledování ve smyslu § 12 zákona o azylu. Rozhodnutí správního orgánu o zamítnutí její žádosti o udělení azylu jako zjevně nedůvodné, nemá oporu ve skutkovém stavu věci.

Žalobkyně pak v žalobě uvedla, že správní orgán je povinen rozhodnout o tom, jestli není v jejím případě na místě použití imperativního pravidla non-refoulement. Dle čl. 10 Ústavy ČR, podle nějž „...vyhlášené mezinárodní smlouvy, k jejíž ratifikaci dál Parlament souhlas a jimiž je ČR vázána, jsou součástí právního řádu; stanoví-li mezinárodní smlouva něco jiného než zákon, použije se mezinárodní smlouva...“. Česká republika je ve smyslu předmětného ustanovení vázána mimo jiné i Úmluvou o právním postavení uprchlíků, publikovanou ve Sbírce zákonů pod č. 208/1993 Sb. (dále jen Úmluva), která má tedy v případě odlišné dikce vnitrostátního právního předpisu aplikační přednost. Ve smyslu této Úmluvy se správní orgán měl zabývat otázkou zákazu navracení (refoulement), tzn. jestli by byl ohrožen člověk po návratu do své země na životě nebo svobodě, neboť dle čl. 33 odst. 1 Úmluvy: „Žádný smluvní stát nevyhostí jakýmkoliv způsobem nebo nevrátí uprchlíka na hranice země, ve kterých by jeho život či osobní svoboda byly ohroženy na základě jeho rasy, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité společenské vrstvě či politickému přesvědčení“.

Tuto otázku je povinen zkoumat obligatorně vždy a za každých okolností. Žalobkyně má za to, že postup, kdy správní orgán rozhodující v první instanci o její žádosti o udělení mezinárodní ochrany v ČR tuto posoudil jako zjevně nedůvodnou dle § 16 odst. 1 písm. f) zákona o azylu a nezabýval se rozhodnutím o udělení doplňkové ochrany dle § 14 a) téhož zákona, příp. uplatněním principu non-refoulement, jak je formulován v Úmluvě, lze považovat za nezákonný.

Ochrana osob poskytovaná vnitrostátními orgány v ... je nedostatečná. Jak uvedla u pohovoru, má velké obavy ze svého návratu, neboť má důvod se domnívat, že jí v zemi původu hrozí skutečné nebezpečí vážné újmy nebo pronásledování. Tyto její obavy pramení z jednání muže, který usiloval o to vzít si žalobkyni za ženu, což tato odmítala. Pokud by se vrátila, musel by čelit dalším jeho výhrůžkám a z nich plynoucím obavám o své zdraví a život. Ví, že její návrat není možný, protože hrozby jsou stále aktuální a nedomnívá se rovněž, že by dokázala najít účinnou ochranu v jiných částech země.

Domnívá se, že si správní orgán neopatřil řádné podklady pro vydání napadeného rozhodnutí a jeho odůvodnění neobsahuje objektivní hodnotící úvahu ohledně její situace v případě nuceného návratu do Žalovaný se měl zabývat otázkou, zda-li v případě návratu do ... nehrozí jednání popsané jako pronásledování ve smyslu § 12 zákona o azylu, nebo skutečné nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14 a) zákona o azylu.

Pokud jde o další konkrétní skutkové důvody, na jejichž základě tvrdí, že skutečnosti jí uváděné jsou podřaditelné ust. § 12, potažmo § 14 a) zákona o azylu, odkázala na svoji žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR, protokol o pohovoru, který s ní byl proveden a ostatní spisový materiál, který se vztahuje k žádosti o udělení mezinárodní ochrany v ČR a který má k dispozici žalovaný.

Na základě výše uvedených skutečností považuje napadené rozhodnutí za nezákonné. Žalovaný tím, že její žádost zamítl, žádost o udělení azylu v ČR posoudil nesprávně a v důsledku toho vydal citované vadné rozhodnutí.

Domáhala se tedy toho, aby napadené rozhodnutí bylo na základě rozsudku krajského soudu zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že postupoval při vydání rozhodnutí v souladu se zákonem, umožnil žalobkyni uvést všechny důvody, kvůli kterým o mezinárodní ochranu žádá a tyto důvody náležitě vyhodnotil. Žalovaný má po provedeném řízení jednoznačně za prokázané, že jmenovaná neuvedla žádné skutečnosti svědčící o tom, že by ve vlasti mohla být vystavena pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že jí hrozí vážná újma podle § 14 a) zákona o azylu. Potíže s mužem, který si ji chtěl vzít za ženu, nesouvisí s žádným z azylově relevantních důvodů a nelze je tak podřadit pod žádné ustanovení zákona o azylu. Je pouze ničím nepodloženou domněnkou žalované, že by nedokázala najít účinnou ochranu v jiných částech země, když se o to ani nepokusila, navíc sama výslovně uvedla, že jí není jasné, proč by jí měl dotyčný hledat. Žalovaná je dále toho názoru, že rovněž podklady,

které si v souvislosti s žádostí jmenované obstaral, jsou dostatečná. Ostatně ani sama jmenovaná neměla k jejich obsahu žádné připomínky a nežádala jejich doplnění.

Za nedůvodnou považuje žalovaný námitku porušení zásady non-refoulement. Aby bylo možno tuto zásadu vztáhnout na žalobkyni, musela by být uprchlíkem ve smyslu Úmluvy o právním postavení uprchlíků z roku 1951. V daném případě však bylo zjištěno, že jmenovaná takovou osobou v žádném případě není.

Žalovaná má za to, že podaná žaloba nijak nezpochybňuje správnost a zákonnost napadeného rozhodnutí. Správní orgán má za to, že náležitě posoudil skutkový stav věci, neshledal však důvodnost aplikace jiného ustanovení než ust. § 16 odst. 1 písm. f) zákona o azylu.

Navrhoval proto, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

8. 11. 2013 žalobkyně doplnila žalobu a uvedla, že důvodem jejího odjezdu z ...byla její spolupráce se stranou bojující za práva etnické skupiny Tyto důvody v průběhu pohovoru před Ministerstvem vnitra ČR se obávala správnímu orgánu sdělit, jelikož byl u pohovoru přítomen tlumočník, o němž neměla žádné informace a nevěděla, zda by jí nehrozilo pronásledování i zde v ČR, kdyby se dozvěděl o jejich aktivitách v zemi jejího původu. Je jí známo, že jiné osoby spolupracující s její stranou byly v zahraničí také pronásledovány. V současné chvíli je v kontaktu s tlumočníkem z amharštiny panem A.K.v něhož má důvěru a nemusí se obávat, že by následně v ČR hrozilo pronásledování.

13. 11. 2013 Krajský soud v Brně nařídil ve věci jednání, k němuž se dostavila žalobkyně se svým právním zástupcem, ten však sdělil, že žalobkyně česky nerozumí, anglicky velmi málo a proto je nezbytně nutné, aby byl ustanoven tlumočník z ...

Zástupkyně žalovaného u tohoto jednání ohledně doplňku žaloby, doručené krajskému soudu 8. 11. 2013, uvedla, že k tomuto doplňku žaloby by nemělo být ze strany soudu vůbec přihlíženo, neboť bylo podáno až po lhůtě stanovené v soudním řádu správním. Žalobkyně v něm uvádí skutečnosti, které neuváděla ani v žádosti o azyl ani v pohovoru, který si s ní byl veden, takže žalovaný k nim nemohl zaujmout žádné stanovisko. 11. 2. 2014 žalobkyně opět žalobu doplnila a uvedla, že by znovu chtěla zdůraznit, že v rámci řízení o udělení mezinárodní ochrany neuvedla správnímu orgánu skutečnosti, kvůli kterým se obává návratu do země svého původu, a to kvůli obavám z tlumočníka, který je také státní příslušník ... V této souvislosti poukázala na bod 198 Příručky ... k postupům pro určování právního postavení uprchlíků, dle kterého: *„osoba, která se na základě vlastních zkušeností obávala úřadu své vlastní země, možná stále pociťuje strach tváří v tvář jakýmkoliv úřadům. Může se proto bát hovořit otevřeně a podat ucelý a přesný obraz svého případu“.*

Strach nebo nedostatek důvěry v orgány státní správy, případně v tlumočníky, pocházející ze země původu žadatelů, může být důvodem pro neuvedení všech obav z návratu do země původu při předběžných pohovorech. Také Výbor proti mučení se ve svém

rozhodnutí Tala proti Švédsku (CAT/C/17/D/43/1996, z 15. 11. 1996) zabýval případem žadatele o azyl z Iránu, který ve své původní žádosti o udělení azylu uvedl nepravdivá tvrzení, která byla protichůdná a nekonzistentní; avšak v rámci řízení o odvolání uvedl konzistentní, důkladný a detailní popis svých důvodů. Vysvětlil, že jeho prvotní postup byl způsobený jeho psychickým stavem a jeho obavami před sdělením všech skutečností státním orgánům. Výbor proti mučení odůvodnění žadatele implicitně přijal. Žádost o udělení mezinárodní ochrany žalobkyni bylo umožněno podat dne 7. 5. 2013 a tentýž den s ní byl proveden i pohovor k její žádosti. Jelikož v přítomného tlumočníka neměla důvěru, nesdělila správnímu orgánu skutečnosti, pro které se obává návratu do země svého původu.

Krajský soud v Brně poté ustanovil tlumočníka z jazyka ... (jiného tlumočníka, než kterého uváděla žalobkyně s tím, že v něho má důvěru). Krajský soud v Brně pak nařídil jednání 12. 2. 2014, kdy tohoto jednání se zúčastnila žalobkyně se svým právním zástupcem, zástupkyně žalovaného a také byl přítomen ustanovený tlumočník, který průběh celého jednání tlumočil.

U tohoto jednání žalobkyně uvedla, že z ... odjela proto, že byla členkou protivládního hnutí, roznášela tiskoviny a byla z tohoto důvodu sledována. V ... měla známé, kteří ji podporovali a pomáhali ji vyřídit vycestování z ... V ... totiž měla strach, že by kvůli své činnosti mohla být uvězněna nebo i zabita. Pokud jde o její známé, kteří byli také členy protivládního hnutí, stejně jako žalobkyně, neví, jak to s nimi je, někteří však skončili ve vězení. Sdělila dále, že když požádala o azyl v ČR, uvedla jiný důvod vycestování z ..., než uvádí nyní. Bylo to proto, že se obávala, že kdyby uvedla skutečný důvod, který nyní uvádí, že by jí mohli vrátit zpět do ... Je také pravdou, že v ... měla určitou dobu vztah s jedním muslimem, který s ní chtěl uzavřít manželství, žalobkyně to odmítla a obávala se zato pronásledování od tohoto muže. Toto však nebyl zásadní důvod pro její vycestování z ... Skutečně hlavním důvodem žádosti o azyl bylo to, že byla členkou protivládního hnutí a měla obavy, že by mohla být uvězněna. Problémy s mužem, s nímž se stýkala a s nímž nechtěla uzavřít manželství, nebyly tedy důvodem žalobkyně pro její opuštění ... Z .. z protivládní skupiny do ČR odcestovala sama. Zná však lidi, kteří vycestovali jinam než do ČR a někteří byli za svoji činnost také odsouzeni. Žalobkyně samotná byla rovněž za svou politickou činnost v ... 2 měsíce ve vězení, byl tam také jeden z jejich sourozenců, bratr, který byl členem stejného hnutí jako žalobkyně. Ten byl ve vězení také asi 2 měsíce, vězení opustil dříve než žalobkyně. Poté byli oba v ... sledováni. Když žalobkyně vycestovala z ... bratr v tu dobu zůstal v ... , jak je to dnes s ním, žalobkyně neví, protože od doby, kdy přijela do ČR, s rodinou nemá žádný kontakt. Dále uvedla, že když podávala k soudu žalobu, jednala s jedním člověkem, který jí žalobu psal. Ten s ní hovořil anglicky, žalobkyně však anglicky příliš nerozumí a proto ani neví, jaké důvody pro udělení azylu byly do žaloby přesně napsány. V průběhu soudního řízení však člověku, který jí žalobu psal, uvedla skutečné důvody vycestování z ... a on je poté napsal soudu. V průběhu soudního řízení vždy jednala s jedním a tímž člověkem.

U tohoto jednání soudu žalobkyně uvedla, že když navštěvovala školní docházku v ... výuka byla v ..., v tomto jazyce se dobře dorozumí.

Zástupce žalobkyně pak uvedl, že žalobkyně setrvává na skutečnostech, které uvedla jako azylové důvody před správním orgánem. Má za to, že správní orgán nesprávně a nedostatečně zhodnotil v tomto směru situaci žalobkyně, nezhodnotil náležitě těžké

postavení žen v ... a skutečnost, že policie jim neposkytuje dostatečnou ochranu. Nevyšel také z dostatečných zpráv o situaci v ..., když např. na internetu se dají zjistit skutečnosti ohledně situace v ..., např. z informace vydané kanadským odborem pro migraci. Pokud pak jde o druhý důvod, který uvedla žalobkyně až po podání žaloby, v tomto směru namítal zástupce žalobkyně, že s žalobkyní nebyl pohovor veden tak, aby měla pocit důvěry v tento orgán a sdělila mu pravdivě všechny skutečnosti, které ji vedly k opuštění ... a k podání žádosti o azyl v ČR. Žalobkyně se bála říci pravdu, což je pochopitelné, navíc bylo nutné přihlédnout k jejímu minimálnímu vzdělání. Navrhoval proto, aby za dané situace rozhodnutí žalovaného, kterým byla žádost žalobkyně o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná, bylo zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

Zástupkyně žalovaného u jednání soudu uvedla, že žalovaná setrvává na svém původním stanovisku a dodala, že během soudního jednání žalobkyně několikrát uvedla, že důvod, který sdělila správnímu orgánu pro opuštění ... a k podání žádosti o mezinárodní ochranu, není hlavním důvodem, proč z ... odešla a požádala o azyl v ČR. Žalovaný vedl s žalobkyní standardním způsobem pohovor v jazyce, který si žalobkyně zvolila, tedy v amharštině a žalobkyně potvrdila u soudního jednání, že v tomto jazyce se bez problémů dorozumí. Žalobkyně byla v průběhu pohovoru poučena v tom smyslu, že musí vypovídat pravdivě o důvodech opuštění ... a žádosti o udělení mezinárodní ochrany a byla jednoznačně tázána v tom smyslu, zda důvody, které uvádí, jsou jediné, nebo zda jsou i důvody jiné. Žalobkyně krátce před nařízením prvního soudního jednání poprvé uvedla jiné důvody pro žádost o udělení mezinárodní ochrany, než uváděla do té doby. Žalovaný skutečnosti, které žalobkyně uvedla až před nařízením soudního jednání, pokládá za důvody účelové a navrhoval znovu, aby žaloba jako nedůvodná byla zamítnuta.

Pokud jde o rozhodnutí, které žalobkyně napadá žalobou, jde o rozhodnutí z 29. 5. 2013, č. j. ..., kdy žádost žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany byla dle § 16 odst. 1 písm. f) zákona o azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná.

Z tohoto rozhodnutí, ale z připojeného správního spisu bylo zjištěno, že žalobkyně podala 7. 5. 2013 žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR, kde uvedla, že je státní příslušnicí ... (..), ... a vyznává Není členkou žádné policiké strany nebo organizace. Je rozvedená, dcera, matka a 8 sourozenců žijí v ... Má nedokončené základní vzdělání. V letech 2006 – 2008 pobývala v opustila v dubnu 2013. V oblasti, kde žalobkyně žila, žijí většinou muslimové. Jeden z nich si chtěl vzít žalobkyni za ženu, s čímž jako křesťanka nesouhlasila. Kvůli odmítnutí měla celá její rodina potíže, ten muž jim stále vyhrožoval. Proto se rozhodla jmenovaná odejít z domu. Vízum do ČR žalobkyni vyřídil nějaký člověk z Z ... hlavního města s tímto mužem, který měl její cestovní doklad, odletěla do nějakého města ČR. Neví, o jaké město se jedná. Muž jí tam nechal na letišti a odešel. O udělení mezinárodní ochrany žádá, protože se obává o svůj život a o životy členů své rodiny. ČR je pro ni cílovou zemí. Nikdy proti ní nebylo vedeno trestní stíhání. Pro případ návratu do vlasti zopakovala obavu o svůj život, protože muž, se kterým odmítla uzavřít manželství, jí stále obtěžoval a terorizoval.

Posouzení věci Krajským soudem v Brně.

V řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního s.ř.s., přezkoumává soud napadené výroky rozhodnutí správního orgánu v mezích žalobních bodů a z těch hledisek, které žalobce v podané žalobě uvede, přičemž vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a odst. 2 věta první s.ř.s.).

Ze správního spisu soud zjistil skutečnosti, které v odůvodnění rozsudku byly již citovány.

Soud uvádí, že v žádosti o udělení mezinárodní ochrany i v pohovoru, který byl s žalobkyní veden v jazyce, který si zvolila, a to v amharštině, uváděla žalobkyně zcela jiné důvody vycestování z ... a žádosti o udělení mezinárodní ochrany v ČR. Tehdy uváděla, že to bylo odmítnutí sňatku v ... s mužem, který byl muslimem, žalobkyně s ním sňatek nechtěla uzavřít, neboť ona a celá její rodina jsou ..., což byl hlavní důvod, proč ho odmítla. Tento muž pak začal být více násilnický, když třeba žalobkyně odcházela z práce, čekal ji na ulici, přicházel i do její rodiny a tam také vyhrožoval. Žalobkyně tuto skutečnost nahlásila i na policii, policie přijela i do rodiny žalobkyně, uvedeného muže tam však nezastihla, takže zase odjela. Žalobkyně vyloučila i možnost přestěhovat se v rámci ..., neboť měla za to, že uvedený muž by jí mohl najít a měla z toho obavy.

Pohovor v žádosti o udělení mezinárodní ochrany byl s žalobkyní veden 7. 5. 2013, a jak soud již uvedl, rozhodnutí žalovaného bylo vydáno 29. 5. 2013.

Žaloba ke Krajskému soudu v Brně byla podána 12. 6. 2013. Ani v žalobě žalobkyně neuváděla žádné další skutečnosti ohledně svých důvodů vycestování z žádosti o udělení mezinárodní ochrany. V žádosti uváděla pouze nedostatečné zjištění skutkového stavu a skutečnost, že splňuje podmínky pro udělení azylu podle § 12 zákona o azylu, resp. že skutečnosti, které uváděla, jsou podřaditelné pod ust. § 14 a) zákona o azylu.

Teprve 7. 11. 2013, tedy 5 měsíců po podání žaloby, začala tvrdit, že skutečnosti pro opuštění ... jsou jiné, než které uváděla v žádosti o udělení mezinárodní ochrany a které uvedla v pohovoru, sdělila, že jsou to důvody politické, neboť spolupracovala se stranou bojující za práva etnické skupiny ... a tyto skutečnosti se obávala správnímu orgánu sdělit, protože u pohovoru byl přítomen tlumočník, o němž neměla žádné informace a nevěděla, zda by jí nehrozilo pronásledování i zde v ČR, kdyby se dozvěděl o jejích aktivitách v zemi jejího původu.

V dalším podání, které bylo doručeno krajskému soudu 11. 2. 2014, tedy bezprostředně před nařízeným jednáním na 12. 2. 2014, tuto skutečnost ještě blížeji objasnila.

Soud uvádí, že také u nařízeného jednání 12. 2. 2014 znovu zopakovala, že důvody pro opuštění ... a pro podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany jsou důvody politické, neboť byla členkou protivládní strany, byla na území ..., což dříve nikdy neuváděla, 2 měsíce vězněna, takto byl vězněn po dobu 2 měsíců i její bratr, ten však v době, kdy žalobkyně odlétala z ... v ... zůstal. U tohoto jednání vysloveně uvedla, že skutečně se seznámila

v ...s mužem – muslimem, který si ji chtěl vzít za ženu, žalobkyně toto odmítla, měla s tím pak určité problémy, ovšem tato skutečnost nebyla důvodem jejího opuštění ... a vycestování a podání žádosti o mezinárodní ochranu v ČR.

K tvrzení o pronásledování žalobkyně z důvodu politických a obavy z tohoto důvodu se vrátit na území ... se soudu jeví, shodně se žalovaným, jako důvody vysloveně účelové. Pokud žalobkyně uvádí, že pravdu neřekla kvůli přítomnosti tlumočníka, který byl také státním příslušníkem ... se soudu jeví skutečně jako důvody smýšlení a ryze účelové, neboť Krajský soud v Brně ve věci ustanovil rovněž tlumočníka z jazyka ... jiného tlumočníka, než který tlumočil v průběhu správního řízení a jiného, než kterého chtěla samotná žalobkyně, neboť k němu má důvěru a před tímto tlumočníkem u soudního jednání bez obav vylicila důvody pro opuštění ... a pro žádost o mezinárodní ochranu.

Pokud by skutečnosti, které žalobkyně uváděla, až 5 měsíců po podání žaloby, uvedla alespoň v podané žalobě, vrhalo by to na celou situaci zcela jiné „světlo“, když jak soud zdůrazňuje, ani v podané žalobě žalobkyně žádné nové skutečnosti oproti žádosti o udělení mezinárodní ochrany a skutečnosti, které uvedla v pohovoru, nesdělila.

Navíc pak podle § 71 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) žalobce může kdykoli za řízení žalobní body omezit. Rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí, nebo ji rozšířit o další žalobní body, může jen ve lhůtě pro podání žaloby. Lhůta pro podání žaloby uplynula 31. 7. 2013 a žalobkyně rozšířila resp. zaměnila žalobní body až podáním ze 7. 11. 2013.

Soud proto uvádí, že dle soudního řádu správního ani z těchto důvodů nelze k těmto novým žalobním bodům přihlížet.

Podle § 12 zákona č. 325/1999 Sb, azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec

- a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo
- b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.

Podle § 14 a) zákona o azylu, doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odst. 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochranu státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.

V případě žalobkyně v žádném případě nebyly splněny podmínky pro udělení azylu dle § 12 zákona o azylu, neboť nebyla pronásledována v ... za uplatňování politických práv a svobod (v žádosti i pohovoru uváděla zcela jiné důvody) a nebylo ani zjištěno, že by z důvodu, že odmítla uzavřít sňatek s jedním mužem v ... který byl muslimem by měla mít odůvodněný strach z pronásledování, vyhrožování nebo fyzického násilí, neboť žalobkyně sice hovořila o tom, že uvedený muž, kterého odmítla, jí čekával před zaměstnáním, naléhal na uzavření manželství, vyhrožoval jí a chodil i do její rodiny, kde také vyhrožoval, o žádných konkrétních výhrůžkách nebo násilí žalobkyně však nehovořila a sama pak uvedla u jednání soudu, že tato skutečnost nebyla ani důvodem pro opuštění ... a podání žádosti o mezinárodní ochranu.

Správní orgán pak zjišťoval také politickou a bezpečnostní situaci a stav dodržování lidských práv ..., kdy ve svém rozhodnutí uvedl, z jakých zpráv vycházel, přičemž žalobkyni s nimi seznámil a ani zde nebylo zjištěno, že žalobkyni by v případě návratu do vlasti hrozilo nebezpečí mučení nebo nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání, když navíc žádné politické důvody pro opuštění ... zjištěny nebyly, šlo pouze o důvody soukromého rázu. V případě potíží a problémů se soukromými osobami, se v první řadě musí žalobkyně obrátit o pomoc na kompetentní etiopské státní orgány, pokud by toto nechtěla učinit, dalším krokem mohlo být přesídlení do jiné části ...

Podle § 14 zákona o azylu, jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit azyl z humanitárního důvodu.

Udělit azyl z humanitárních důvodů by bylo na místě např. v případě těžké nemoci žalobkyně či těžkého zdravotního postižení nebo příchod z oblastí postižených významnou humanitární katastrofou, ať už způsobenou lidskými či přírodními faktory.

Nic takového v případě žalobkyně rovněž není, pokud jde o její zdravotní stav, o žádných zdravotních problémech nehovořila.

Soud tedy dospěl k závěru, že žaloba žalobkyně důvodná není, žalovaný rozhodoval zcela v souladu s řádně zjištěným skutkovým stavem věci a v souladu s platnými právními předpisy byla také věc náležitě právně zhodnocena.

Pokud pak jde o žalobkyni, ta ve věci neměla úspěch, náklady řízení jí proto nebyly přiznány, pokud jde o žalovaného, tomu kromě běžné úřední činnosti náklady řízení nevznikly.

Žalobkyni však dle ust. § 35 odst. 8 věty první s.ř.s. byla ustanovena právní zástupkyně JUDr. Jana Kuřátková, advokátka, k ochraně jejích práv a v takovém případě hotové výdaje zástupce a odměnu za zastupování platí stát.

V případě právní zástupkyně žalobkyně se jedná o odměnu za 3 úkony právní služby po 3.100 Kč (§ 9 odst. 3 písm. d) a § 7) a dále pak 3x náhrada hotových výdajů dle § 13 odst. 3 shora vyhlášky č. 177/1996 Sb., vše zvýšeno o 21 % DPH, neboť JUDr. Kuřátková je plátcem daně z přidané hodnoty. Celkem se jedná o částku 12. 342 Kč.

Soud ustanovil k tlumočení při jednání 12. 2. 2014 tlumočnickem pana B. G., bytem ... k tlumočení z jazyka .. do češtiny a z češtiny do jazyka .., neboť žalobkyně si tento jazyk zvolila, je to jazyk, ve kterém byla vzdělávána v ... a rozumí mu. 12. 2. 2014 jednání u krajského soudu trvalo od 9:30 hod do 11:00 hod a tlumočník si vyúčtoval odměnu za tlumočení za 1 a ½ hodiny v částce 525 Kč a uvedl, že tuto částku účtuje v souladu s platnou vyhláškou.

Dle § 17 vyhl. č. 37/1967 Sb., položka 1, odměna za tlumočnický úkon činí podle jeho náročnosti a podle míry odborných znalostí, které bylo nutné k jeho podání vynaložit, a to při ústním překladu z cizího jazyka do češtiny nebo naopak za 1 hodinu 100 až 350 Kč.

Krajský soud v Brně přiznal odměnu za hodinu tlumočení s ohledem na náročnost 350 Kč za 1 hod., jednání trvalo 1 a ½ hodiny, proto odměna náleží v částce 525 Kč, kterou má povinnost Česká republika tlumočnickovi zaplatit.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 12. února 2014

JUDr. Janou Kubenovou, v. r.

samosoudkyní

Za správnost vyhotovení:
Marie Šeregelyová